

Van de deken

Willem Bekkers

Tuchtrecht is geen strafrecht

Met de Advocatenwet van 1952 werd het Hof van Discipline de hoogste tuchtrechter van de advocatuur. Het hof viert komende maand zijn lustrum met een symposium.

Intussen buigt het kabinet zich over het rapport *Beleidsuitgangspunten wettelijk geregeld tuchtrecht* van de werkgroep Huls. Als de regering de commissie Huls volgt, betekent dit het einde van het Hof van Discipline. De Orde heeft aan het ministerie van Justitie kenbaar gemaakt dit een slechte zaak te vinden.

Een ander punt is dat de commissie-Huls in haar rapport het tuchtrecht in verband brengt met het strafrecht. De werkgroep haalt namelijk met instemming een oud-strafrechter aan die stelt dat het tuchtrecht 'zowel naar inhoud en strekking van materiële normen als naar de procedure het strafrecht benadert'. De identificatie van tuchtrecht met strafrecht, ook al is het maar ten dele, komt mij onjuist voor.

Volgens het tuchtrecht heeft een advocaat het recht – en de plicht – om zich in het openbaar te verantwoorden. Dat verantwoorden dient plaats te vinden tegenover een forum dat zonder badinerende, bestraffende of moraliserende toon ruimte biedt voor een debat waarbij klager én verweerder tot hun recht komen.

In het strafrecht is dat laatste niet anders, maar een strafrechtzitting is wel wezenlijk anders dan een zitting van de tuchtrechter. Sonja Boekman, jarenlang voorzitter van een van de kamers van het Hof van Discipline, was in het algemeen niet zachtzinnig tegenover advocaten (noblesse oblige), maar had wel een open houding: 'Legt u het eens uit'. Zij beschreef dat mooi in de bundel *Hamburgerstraat 28*: 'Het enige prettige was dat wij niet boven de mensen uit torenden, maar aan een grote tafel zaten. (...) Je krijgt zo een beter contact met de mensen.' Om precies dezelfde reden betreur ik dat diverse raden en het Hof van Discipline terecht zijn gekomen in strafzittingszalen.

Een ander aspect is de veelvoorkomende overweging in uitspraken dat een advocaat een zwaardere maatregel krijgt opgelegd als hij ter zitting geen berouw toont. Deze opvatting strookt niet met de stelling dat een advocaat in het belang van zijn cliënt tot het uiterste moet gaan. Het is juist tuchtrechtelijk verwijtbaar als een advocaat zich niet voluit inzet voor zijn cliënt.

Waar dan precies tuchtrechtelijk de grens ligt, is niet altijd meteen duidelijk, althans, in het heetst van de strijd is dit moeilijker vast te stellen dan met wijsheid achteraf. Ter zitting kan de advocaat nog eens duidelijk maken wat zijn afwegingen zijn geweest en waarom hij in de gegeven omstandigheden vond dat hij niet over de grens ging. Daarbij is het niet nodig om berouw te tonen, mogelijk wel begrip of inzicht aan het eind van het debat ter zitting.

Dat is natuurlijk anders als bij voorbaat vaststaat dat zonder meer sprake is van tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen. In dat geval mag van een advocaat worden verwacht dat hij zich openlijk tegenover de klager verontschuldigt.

Reageren: vandedeken@advocatenorde.nl

Nieuwe vereniging: jeugdrechtadvocaten

Omdat minderjarigen vaker in aanraking komen met het rechtssysteem (strafrecht, jeugdbeschermingsmaatregelen, vreemdelingenrecht, scheiding van de ouders) is voor hen in april de Vereniging voor Nederlandse Jeugdrechtadvocaten (VNJA) opgericht. De vereniging

zal zich presenteren op het Jaarcongres van de Orde, vandaag, 28 september in Den Haag. De VNJA wil dat minderjarigen kunnen steunen op gespecialiseerde jeugdrechtadvocaten. De VNJA telt inmiddels 100 leden. Informatie: www.jeugdrechtadvocaten.nl.

Ordenieuws

Samenstelling Commissie Diversiteit

De in december 2006 ingestelde Commissie Diversiteit heeft inmiddels een aantal

personele wijzigingen ondergaan. De huidige samenstelling is: mr. E. Unger (voorzitter), mr. E. M. L. Moerel, mr. J. I. C. Wiersema, mr. G. C. Boot, mr. S. Hepkema en drs. P. Otto.

Uitspraak Akzo-zaak

Op 17 september jl. heeft het Gerecht van Eerste Aanleg in Luxemburg arrest gewezen in de Akzo-zaak. Het arrest betreft het geschil tussen Akzo en de Europese Commissie over de vraag of bepaalde documenten – aangetroffen tijdens een inspectieonderzoek door de

Commissie – vertrouwelijk dienen te blijven op grond van het beginsel van het *legal privilege* van de advocaat in dienstbetrekking. Zie voor een toelichting op het arrest www.advocatenorde.nl, in de rubriek nieuws. In het volgende nummer van dit blad, dat verschijnt op 12 oktober, een analyse van de uitspraak door de advocaten Sjöcrona, Koops en Vermeij.